

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Luna Maiu

Luna Preasfintei Fecioare Maria.

Cinci Psalmi în onoarea Maicei Domnului.

(Din psăltirea sfântului Bonaventura).

Povață

În anul 1470. când ciuma a răpit la Roma pe neașteptate din monăstirea Sfântului Augustin (numită S. Maria del popolo) pe duhovnicul și ajutorul său, cei-l-alți au fost foarte înspăimântați de aceasta întâmplare, pentru-că trecuseră de abia câte-va momente, de când vorbiseră încă cu dânsul în infirmerie. Superiorul convocă pe toți preoții monăstirei și făcu cu invoirea tuturor votul următor: Că dacă ciuma se va retrage, unul dintre călugării monăstirei se va ruga în toate zilele acești cinci psalmi, spre lauda Domnului și onoarea Maicei Domnului. Nu numai că în momentul acela ciuma a dispărut, ci și din timpul acela în acea monăstire nu s'a mai ivit nici un cas de ciumă.

(Vezi Psalm I. în No 18.)

Psalm II.

Asculta-vei, o stăpâna mea, strigătele mele și pronunțând lauda ta îmi vei pregăti veselie.

Având sufletul înfricoșat, am stri-

gat la tine și tu m-ai ascultat din sfântul Sion.

Alergați păcătoșilor și veniți să ne închinăm la Icoana Maicei Domnului.

Atent și respectos apropiați-ve de dânsa și bucurie veți simți salutând mareața fecioră.

Adresați-vă la ea în necazurile voastre; privind-o veți fi mângâiați.

Am fost scăpați din ghiarele animalelor înfiorătoare, și din mâinile dușmanilor noștri prin mijlocirea darului său.

Aduceți-vă aminte de poruncile Domnului, voi poporul său, și nu uitați regina cerului.

A o iubi cu inima voastră și o lăuda cu buzele voastre să fie o datorie sacră.

Acoperi-va ea inimicii voștri cu rușine, dacă sufletul nostru este decis de a o lăuda prin sfânte rugăciuni.

A loat tristeața și măhnirea inimii noastre și la privirea feței sale strălucitoare s'a îndulcit amărăciunea sufletului nostru.

Arătați Creatorului frumuseței sale, omagiul recunoștinței voastre și în podoaba ei venerați-o cu mare evlavie.

Am scăpat de toate pericolele morții prin ajutorul ei. am fost păziți(te) de o ciură îngrozitoare.

Mărire Tatălui și fiului și Duhului sșnt și acum și pururea și în vecii, vecilor, Amin.

Crucea făcătoare de minuni din Limpias.

Traducere de P. Birlea

(Urmare)

Declarațiunea medicinistului Lopez Cebeiros Rudolf.

În luna Iulie 1919 scrie: Eram între pelerinii din Musler și din Castonede în număr de 214, am sosit la Limpias. Dintre aceștia numai 4 am văzut simptome miraculoase. Eram de față la sf. liturgie, s'a ținut și predică. Eu priveam mereu la cruce. Frumuseța și maiestruozitatea nu-o pot descrie. Odată observ cumcă Hristos capul și ochii î-și mișca spre dreapta, apoi spre stânga, și în urmă sa uită la mine. Privirea Lui era plină cu îngrijire și dragoste. M'a pătruns. Ochii mi-am întors spre pământ. Apoi iară mă uit sus, și văd cumcă Hristos se uită în direcția medie a bisericii spre orator, apoi iarăși î-și închide ochii când oratorul se roagă pentru iertarea păcatelor pelerinilor. După aceasta iarăși și-au deschis ochii, apoi a devenit în starea lui normală. Că ce simțeminte au pătruns internul meu, nu pot exprima. Atâta știu cumă am *am căzut în genu-nuchi și* — pentru ce să nu mărturisesc, — *am suspinat* . . . Lopei Cebeiros Rudolf medicinist.

Declarațiă unui radiolog.

(Radiolog e acela, care se ocupă cu experiențe de radium)

Dr. Nicolas Pintado, oficiant și vestit radiolog al spitalului din Sant-

ander a cercetat biserica din Limpias la 6 Sept. 1920.

Din observațiile lui multe comunică câteva puncte gazeta, „La Semana Catolica“ scriind :

„Sunt de aceia, cari zic cumcă nimic n'am văzut, deși de mai multe ori am fost acolo. Am văzut clar simptome miraculoase, ce nu este înșălăciune optică nici sugestie, nici autosugestie cum zic mulți, și au voit a-mă influența, ca și eu astfel să cred.

Foarte bine știu ce e sugestia ori autosugestia, căci doară sub Dr. Sanchez Herrero la unversitatea din Valladolid cu colegii mei cu vestitul Dr. Vicente Ruintana, Floi Durrافی, azi o persoană marcantă în Valladolid, apoi Alvaro Lanuza doctor în Astillero. și Dr. Emilio Gutierrez medic în Santander, cu toții la olaltă am studiat *hipnotismul*.

— — — — —

În ziua despre care am amintit la 10 oare cu soția mea am mers în biserică, să ascultăm sf. liturgie și să ne cuminecăm. — Nimic n'am observat, la început. Când am ajuns la prefacere, de totul clar am observat, cumcă Hristos capul și-l pleacă, apoi la sfârșitul prefacerii iarăși și-l ridică, în decursul acesta ochii Lui se mișcau când în dreapta când în stânga. Influența internă care m'a pătruns nu-o pot descrie. După aceasta fața lui Hristos era acoperită de un nor greu, apoi iarăși strălucea într-o frumuseță supranaturală, apoi — peptul Lui s'a constrâns cu o mișcare grozavă, din când în când răsufla greu, ca semn al agoniei crâncene, apoi — a murit. Mă jor că decând funcționez în spitalul S. Rafael, deși am stat lângă mulți moribunzi, *așa agonia n'am văzut*. Dr. Nicolas Pintado radiolog.

Caracteristica timpului nostru.

(Urmare.)

El — diavolul — umple văzduhul cu molime ucigătoare și mii de suflete mor lovite de ciumă. Dacă lumea nu să va întoarce la Dzeu, aceste plăgi vor deveni cu timpul din ce în ce mai dese și mai nimicitoare. Profetul înainte a spus: *Tara (lumea) jelește și se vestezește, . . . mai marii poporului lăncează, că țara s'a pângărit prin locuitorii ei: căci au călcat legile, au schimbat așezământul și au frânt eternul legământ.* (Is. 24: 4.)

Modul de procedare a dușmanului sufletelor în această ultimă luptă, e acelaș, pe care l'a urmat la începutul mării sale resculări în ceruri. El pretindea a urmări întărirea guvernării dumnezeiești, în timp ce în secret el făcea ori ce sforțare ca s'o dărâme.

Lupta lui Satan nu să mărginește numai de-a dărâma puterile lumești, ci el mai vârtos încearcă ca prin această luptă să nimicească biserica. Cuvintele profetului cari caracterizează lupta între Satan și biserica lui Cristos ni se ilustrează prin fapte pozitive: *Și s'a mâniat balaurul* (păgânismul și ura celor răi) *pe femeie* (biserica lui Christos) *și pleacă să facă război cu cei rămași din seminția ei* (creștinii cari n'au rupt legăturile cu biserica apostolică), *cari păstrează poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.* (Apoc. 12: 17.)

Deși lupta lui Satan contra femeii contra bisericei în zilele noastre este mare, totuși nu trebuie să avem frică căci Christos a spus: *„Porțile iadului (Gura păgânilor, și răutatea necredincioșilor) nu o vor birui.”* (Mat. 16, 18.)

Deși calomniile pot vătăma un nume bun, totuși ele nu pot mânji caracterul.

Astăzi, când toate forțele întunecului s'au năpostit asupra credinței creștine, pentru a dărâma datoria fiecărui creștin adevărat este ca să între în luptă.

Luptând noi pentru întărirea credinței, potrivit cuvintelor Mântuitorului vom ajunge la viața vecinică, pentru că Christos a zis: *„Biruitoare voi da să șcază cu mine pe tronul meu, fiind că și eu am biruit și am șezut cu tatăl meu pe tronul său.”* (Apoc. 3: 21.)

Deci lupta noastră trebuie să o sfârșim în biruință, ca astfel și noi să putem zice ca apostolul: *„Luptă bună m'am luptat, cursul mi l'am implinit, credința o am păzit, de acum mi s'a gătit mie cununa dreptății (viața vecinică) pe care mi'o va da Domnul, Dreptul Judecător în ziua aceea, dar nu numai mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea lui.”* (II. Timoteiu 4: 7—8.)

Inv. V. Borca.

Din catechism.

27. Cum numim noi pe Dumnezeu pentru aceea pentru că toate le a făcut?

Noi numim pe Dumnezeu pentru aceea „Făcătorul cerului și al pământului.

În toate timpurile și la toate popoarele au fost oameni până în zilele noastre, cari nu au crezut precum nu cred nici azi, că Dumnezeu ar fi făcut lumea.

Acești necredincioși după felul lor de a crede cum s'a făcut lumea, sunt

1. Materialiști, vechi și noi, cari zic ca afară de materia vizibilă care este veșnică și nemărginită, nu există nimic, după aceștia lumea nu s'a făcut, ea este din vecie. Și dacă i-i întrebăm că materia aceasta, pământul acesta orb și fără suflet cum s'a putut forma într'o lume atât de frumoasă și plină și minunată, ei zic că materia s'a unit ori în mod mecanic

prin aglomerația întimplătoare a materiei, automelor, ori în mod dinamic prin forța inerentă (?) materiei ori în mod chimic prin amestecarea infuziunea materiei prin acele forțe cari sunt (?) în materie, cum este gravitația, atracția, căldura șcl.

2. Panteiștii, cari zic că este un Dumnezeu, însă zic că acest Dumnezeu nu se deosebește de lume în mod esențial, numai întru atâta în cât se deosebește esența de accidente și cumcă lumea a ieșit dela Dumnezeu, ori prin efusiune ori prin desvoltare, fie aceasta desvoltare ori reală ori numai ideală. De părerea aceasta au fost între alții persianii și egiptienii, câțiva învățați chinezi în zilele noastre mai mulți învățați englezi și germani.

3. Dualiștii, cari zic că sunt două ființe principale, bunul și răul că motive a luminei și a întunericului și cari zic că afară de Dumnezeu și materia, lumea a fost din vecie, prin urmare aceștia nu cred că Dumnezeu ar fi făcut lumea.

4. Aici trebuie se pomenim și pe aceia, cari cred că lumea s'a zidit de Dumnezeu, însă zic că Dumnezeu nu din nimica a făcut lumea.

5. În fine sunt de aceia, cari zic că Dumnezeu a zidit lumea dar zic și aceea că Dumnezeu a fost silit prin bunătatea și înțelepciunea lui să zidească lumea.

Față de toți acești necredincioși noi credem că Dumnezeu a zidit lumea și pentru aceea îl numim „Făcătorul cerului și al pământului.”

Profetul Isaia. (9 Maiu.) Intre profeții cei mari locul întâi îl ocupă Isaia, nu cu aceea că cărțile lui ar face una carte mai mare, ci pentru că el întrece pre ceilalți atât cu etatea, încât el a treit mai înainte decât ceilalți, cât și cu sublimitatea și eleganța profețiilor. El a fost fiul lui Amos.

Profetul Isaia a fost un om cu viață sfântă, numindu-l eclesiasticul profet sfânt, mare și credincios înaintea lui Dumnezeu. Părinții bisericești îl numesc evangelist, pentru că el atât de minuțios a profețit despre nașterea, patima și moartea Mântuitorului, ca și cum ar fi scris o istorie despre lucruri trecute, iar nu viitoare. A profețit în zilele regilor Ozia, Iotam, Acas și Ezechia în anii 759—699 înainte de Hristos. A murit moarte glorioasă, căci tradițiunea evreilor spune că împăratul Manase l-ar fi tăiat cu firesul.

Profețiile lui Isaia despre Mesia le cred și evreii, iar noi știm că Mesia a sosit și că este Isus Hristos Mântuitorul nostru. Isaia o este cuvânt evresc din Iasirjah adica Iesajah ce înseamnă dar, fericirea lui Dumnezeu.

Calendar săptămânal.

9—15 Mai 1926.

9. **Dumineca Orbului** (Ev. d. 9, 1.) Profetul Isaia.
10. Luni. Ap. Simon Zilotul † 64 d. Hr.
11. Marți. M. Mochie † 330 d. Hr.
12. Miercuri. PP. German, Epifanie.
13. **Joi. Înălțarea Domnului.**
14. Vineri. M. Izidor cel din insula Chios.
15. Sâmbăta. C. P. Pahomie Marele † 348. d. Hr.